

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Item de oppositione iusti, uidelicet, ex fide uiuit, & impij, id est, fide[m]
non habentis, & qualis s[ecundu]m eunde[m] libru[m]parabola[rum] finis
utrorum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

& addentur tibi anni uitæ, Statimq; subintulit. Mulier stulta & clamosa, plenaq; illecebris, nihil omnino sciens, sedit in foribus domus suæ super sellam in excelsio urbis loco, ut uocaret transeuntes uiam, & pergètes itinere suo. Quis est paruulus, declinet ad me Et uocandi locuta est. Aquæ furtiuæ dulciores sunt, & panis absconditus suauior. Nominē stultæ mulieris, sine dubio denotat procacem nimisq; loquacem, immo & fallacem sapientiam seculi, extollentem se aduersum sapientiam dei, ex quo tempore maxime illa domum (sicut iam supra dictum est) sibi ædificauit, & immolatis uictimis suis, misit ancillas suas, ut uocarent ad arcem & ad mœnia ciuitatis. ¶ Vtriusq; filiorum fines, scilicet filiorum sapientiæ & filiorum stultitiæ, q̄ diuersi, immo q̄ contrarij fuerint uel sint, sequens libri serie tota series declamare intendit, per antitheta (sicut iam dictum est) huiusmodi filius sapiens lætificat patrem: filius uero stultus mœstitia est matri suæ. Leuemus in directum oculos nostros per omnem mundum, siue in fines orbis terræ, quo exiuit sonus apostolorum, ubi fusus est sanguis martyrum, ubiq; uoce & literis decertauit sapientia patrum orthodoxorum pro gloria domus, quam sibi sapientia ædificauit septemq; eius columnarum, contra stultitiam Iudæorum, aduersus impietatem paganorum, & contra nequitiam hæreticorum: & palam est, quia experimentis horum, quæ ad hoc dicuntur per tot oppositiones sententiarum, omnia plena sunt.

¶ Itē, de oppositione iusti, uidelicet ex fide uiuit: et impij, id est, fidē non habentis, & qualis iecundū eundem librum parabolaz finis utroq; sit. Cap. IIII.

Propositi nostri memores hic itē dicimus, quia liber hic parabolaz siue pro uerbiorum instruit fidem, sequens Ecclesiastes roborat spem, tertius Siraſirim, id est cantica canticorum, & delectat charitatem: per quæ tria reformatur homo ad similitudinem illam, quam proposuit trinitas, dicens, faciamus hominem ad imaginem & similitudinē nostram. ¶ Et manifeste necessaria est ad æternam salutē fides, istud confitens, quia sapientia, quæ hic loquitur, cū deo eram cuncta cōponens, increata est, & nunquam nō fuit: & nihilominus istud sciens, quod eadem sapientia domū sibi ædificauit. Quæ alium non habent sensum, q̄ hæc euangelistæ dicta. In principio erat uerbum omnia per ipsum facta sunt, & uerbum caro factum est & habitauit in nobis. Qui hæc fideliter corde credit ad iustitiam, & ore confitetur ad salutem, ipse est filius sapiens, qui lætificat patrem, filius, quem iustitia liberabit à morte, cuius animam non affliget dominus fame, cuius manus diuitias parat, & congregat in messe, cuius super caput benedictio domini, cuius memoria cum laudibus, cuius os uena uitæ, cuius in labijs inuenitur sapientia, cuius fides substantia diuitis, & urbs fortitudinis est, cuius opus ad uitam, cuius lingua arguetum electum, quem benedictio domini diuitem facit nec afflictio soctabitur ei, huic dabitur desiderium suū & erit quasi fundamentū sempiternū. Nā ecōtra impius, q̄ propter hoc ipsum dicitur & est impius, quia nō habet, immo & odit & psequitur hanc iustitiā fidei, quasi tepestas transiens nō erit & anni eius breuiabuntur: & omnia, quæ copiosissime ex scriptura prosequitur, sup eū cōplebuntur, quoz in hoc libro nouissimū est illud dictū de Antichristo, principe stultoz siue impioz. Et qui stultus apparuit, postq̄ eleuatus in sublime, si eū intellexisset, ori imposuisset manū. ¶ In tribus illis, quibus istud de uno oppositū est, cōsummatio est, laudis iustoz: dum dicit, leo fortissimus bestiaz: ad nullius pauebit occursum: in quo ipsum intelligimus Christū. Et gallus succinctus lumbis, qui est omnis ordo p̄dicatoz. Et aries, nec est rex, q̄ resistat ei, in quo intelligimus prælatos omnes qui bene præfuerunt uel præfunt ecclesiis Christi, quoz fidei fortitudinē nullus persequitur uincere potuit, nec ille poterit, qui postq̄ (ut iam dictum est) eleuatus fuerit in sublime, stultus apparebit, in quo consummatio est uituperationis impiorum.

¶ Itē, de fide quod ipsa sit mulier fortis, de qua in fine eiusdē libri scriptū est, mulierem fortem quis inueniet, procul & de ultimis finibus precij eius. Cap. V.

OCVNDVM SIT tibi eloquium meum Trinitas sancta, suauis tibi sit laudatio mea, d̄ sanctæ trinitatis similitudo, trina uirtus, fides, spes, et charitas. Gustauit et uidi anima mea quia bona est negotiatio tua, iamq; propero ad exitū libri huius pro uerbiorū, in q̄ (ut ita semel et itē dixi) documēta sunt fidei, quasi per,

Fines diuersi
iustorum,
& impiorum
Prouer. 19

fortet dilata
Gene. I.

Sapientia in
creata, filius
dei.
Prouer. 8.
Iohan. 1.
Roma. 10.
Prouer. 10.
Filius sapiens
quis dicitur.

Prouer. 30
Cōsummatio
laudis iustoz
in tribus libris

Prouer. 31.